

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)
SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B – 6530 Thuin (Belgique)

17.09.2014/ DE
FCI-Standard č. 117

NĚMECKÝ DLOUHOSRSTÝ OHAŘ

Tato ilustrace nepředstavuje nutně ideální obraz plemene.

Překlad z německého originálu: ing. Iva Černošková

ZEMĚ PŮVODU: Německo.

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO OFICIÁLNÍHO STANDARDU: 10.11. 2011

POUŽITÍ:

Všestranný lovecky upotřebitelný pes. V souladu s jeho posláním musí německý dlouhosrstý ohař coby všestranný lovecky upotřebitelný pes mít všechny požadované vlohy a být použitelný pro veškerou práci v poli, lese i na vodě před i po výstřelu.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 7 Ohaři.
Sekce 1.2 Kontinentální ohaři,
Typ „španěl“
s pracovní zkouškou.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED:

V krvi dlouhosrstého loveckého psa se spojuje pes ptačí, jestřábí, vodní a honící a tím jsou dány vlohy pro jeho velkou všestrannost. Od roku 1879 je chován čistokrevně a jsou upevňovány jeho plemenné vlastnosti. V roce 1897 stanovil baron von Schorlemer první plemenné znaky německého dlouhosrstého ohaře a položil tak základy dnešního čistokrevného chovu.

CELKOVÝ VZHLED:

Silný, svalnatý, nízký, plynulých linií. U menších jedinců se musí vyžadovat mnoho substance, příliš mohutní a tím těžkopádní psi jsou nežádoucí.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

Morda a lebka stejné délky, pes vzadu není přestavěný. Plece o něco výše, než zád.

CHOVÁNÍ / CHARAKTER (POVAHA):

Vyrovnaný, klidný, ovladatelný, poslušný, snadno cvičitelný

HLAVA:

Krásné hlavě dlouhosrstého ohaře je nutné přičítat velkou důležitost. Má ušlechtilý výraz, je podlouhlá.

MOZKOVNA:

Lebka: lehce klenutá

Stop: mírný, nikoli s náhlým ostrým zlomem.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: hnědá, lehké znaky bělouše jsou přípustné

Morda: nosní hřbet lehce klenutý, morda není úzká

Pysky: ne příliš převislé

Čelisti / zuby: čelisti nejsou příliš jemné. Skus úplný, dobře vyvinutý, se 42 zuby. Horní řezáky překrývají ve formě nůžek řezáky dolní. Zubní vzorec:

3142

----- x 2 = 42

3143

Líce: lícní kosti nejsou výrazné

Oči: barva hnědá, co nejtmaší, oční víčka těsně přiléhají k oční kouli, bez viditelného červeného třetího víčka. Ani vystouplé ani zapadlé.

Uši: nejsou příliš nízko nasazené, mírně se stácejí směrem dopředu.

KRK: silný a ušlechtilý, bez laloku se v krásné linii rozšiřuje směrem k hrudi, není příliš krátký.

TĚLO:

Hřbet: rovný, pevný, ne příliš dlouhý.

Bedra: obzvláště svalnatá.

Zád: dlouhá, mírně spádítá.

Hrudník: výrazné předhrudí; Hrudní koš široký a hluboký, dosahující alespoň k loktům.

OCAS: Není nesen příliš vzhůru. Má být nesen rovně, s poslední třetinou lehce nahoru.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY:

Všeobecně: Pozorovány zepředu v postoji tvoří kosti nadloktí, s kostmi předloktí a končetinou téměř kolmici.

Lopatka: Dobře přiléhající. Pozorován ze strany v postoji se úhel mezi lopatkou a kostí ramenní blíží pravému úhlu.

Loket: dobře přiléhající

Zápěstní kloub: lehce úhlený

Nadprstí: není zcela rovné

Tlapy hrudních končetin: polštářky tvrdé a silné

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Všeobecně: pozorovány zezadu mají pánev, kost stehenní, kosti bérce a končetiny tvořit kolmici.

Hlezenní kloub: Je kladen obzvláštní důraz na dobré úhlení.

Záprstí: bez paspárků

Tlapy pánevních končetin: polštářky tvrdé a silné

CHODY: prostorný pohyb s dobrým odrazem z pánevních končetin.

KŮŽE: těsně přiléhající k tělu, netvoří záhyby.

OSRSTĚNÍ

SRST: Na správné osrstění je kladen velký důraz: osrstění není přehnané, ale ani křídliš krátké. Na hřbetě a na bocích těla: srst délky 3-5 cm, přiléhající. Naspodu ocasu, na hrudníku a na břiše může být ještě delší.

- Břicho: dobře osrstěné
- Uši: osrstění zvlněné a převislé
- Ocas: s dobrou vlajkou, osrstěn až na špičku
- Na zadní straně hrudních končetin se tvoří praporce („opeření“)
- Na zadní straně pánevních končetin se tvoří „kalhoty“

- Pod hlezenním kloubem je srst zřetelně kratší. Příliš dlouhé osrstění je nežádoucí. Srst mezi prsty je hustá a krátká.
- Hlava. Srst zřetelně kratší, ale vždy delší, než je u německého krátkosrstého ohaře; tvorba čupřiny je nežádoucí.
- Na těle: srst pevná, hladká nebo lehce zvlněná, těsně přiléhající. Hustá s dobrou podsadou.

ZBARVENÍ:

- Jednotně hnědá.
- Hnědá s bílými znaky nebo znaky bělouše (zejména na hrudníku a na tlapkách)
- Tmavý bělouš (s většími či menšími tmavě hnědými plotnami; hnědou hlavou, případně s lysinkou, zrcátkem či hvězdou)
- Světlý bělouš (s většími či menšími světle hnědými plotnami; hnědou hlavou, případně s lysinkou, zrcátkem či hvězdou)
- Pstruží bělouš (mnoho malých hnědých znaků na bílém podkladu – stříkání. Hlava hnědá, případně s lysinkou, zrcátkem či hvězdou)
- Hnědo-bílá, buď čistě hnědo-bílá nebo s trochou malých odznaků (velké hnědé plotny, sedlo nebo plášť, hlava: hnědá, případně s lysinkou, zrcátkem či hvězdou).
- Ojediněle se může vyskytnout žluté pálení jako prastaré dědictví po honičích.

VELIKOST A HMOTNOST:

Kohoutková výška: Psi: 60 až 70 cm, ideálně 63-66 cm
Feny: 58 až 66 cm, ideálně 60-63 cm

Hmotnost: se pohybuje kolem 30 kg

VADY:

Každá odchylka od vyjmenovaných bodů musí být považována za vadu, jejíž hodnocení by mělo být ve správném poměru ke stupni odchylky a se zřetelem na její vliv na zdraví a pohodu psa a jeho schopnosti vykonávat požadovanou práci typickou pro jeho plemeno.

- Oči: Dravčí oko, šikmé umístění očí.
- Uši: Uši nepřiléhající k lícím, s hladkou špičkou (bez dlouhého osrstění)
- Hřbet: Pronesený, kapří
- Hrudník: Sudovitý, příliš úzký
- Ocas: Zatočený, křivý
- Hrudní končetiny: Úhel lopatky a kosti ramenní příliš otevřený, příliš rovné nadprstí
- Pánevní končetiny: Kravský, sudovitý postoj
- Tlapky: Otevřené; kočičí a zaječí
- Srst: Delší srst tvořící vous, výrazné obočí; kadeřavá srst

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita anebo přílišná plachost
- Psi vykazující zřetelné fyzické abnormality anebo poruchy chování musí být vyloučeni
- Psi s nedostatečně silnou kostrou a nedostatečným osvalením
- Hlava: Psi s hlavou, která se výrazně liší v typu

- Oči: Ektropium (vychlípené oční víčko), entropium (vchlípené oční víčko), také korigované vady očního víčka.

Pozn.:

- Psi musí vykazovat dvě očividně normálně vyvinutá varlata, nacházející se zcela v šourku.
- Do chovu musí být připuštěni pouze typičtí psi funkčně a klinicky zdraví.

Poslední změny standardu jsou vyznačeny silně.